

23 aprilie 2024

**Către: DI. Ștefan-Radu Oprea, Ministru
Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului**

**sRef: Propunerea de Regulament Comisiei Europene privind întârzierea
efectuării plăților (Late Payment Regulation)**

Stimate domnule Ministru Oprea,

În numele Camerei de Comerț Americane în România (AmCham România), prin Grupul de lucru pentru Legislație Comercială, vă supunem atenției preocupările comunității de afaceri pe care o reprezentăm în legătură cu evoluțiile legislative de la nivelul Uniunii Europene referitoare la propunerea de Regulament a Comisiei Europene privind întârzierea efectuării plăților.

Comunitatea de afaceri pe care o reprezentăm este preocupată de impactul pe termen lung al Regulamentului propus, în special în ceea ce privește predictibilității afacerilor și a libertății de a contracta în conformitate cu practicile comerciale standard de pe piața din România.

AmCham Romania a acordat o atenție deosebită elaborării unei propuneri politice alternative la termene stricte de plată de maximum 30 de zile pentru toate afacerile, așa cum sunt stabiliți în propunerea Comisiei, pe care considerăm că este mai proporțională, în timp ce îndeplinește nevoile tuturor afacerilor, mici, medii și mari.

Analizând transpunerea diferitelor state membre a Directivei în vigoare, considerăm că există un potențial puternic pentru a realiza un echilibru corect pentru toate afacerile în ceea ce privește termene de plată în contractele dintre ele, pe baza următoarelor elemente, pentru a proteja întotdeauna întreprinderile mici și mijlocii.

Aceasta ar implica următoarele:

- Termene de plată de maximum 30 de zile între întreprinderile mici și mijlocii, cu excepția cazului în care este convenit altfel și cu condiția ca prevederea prin care se stabilește acest termen de plată să nu fie abuzivă (a fi definit în Regulamentul privind întârzierea efectuării plăților) să depășească 30 de zile, pentru a permite flexibilitatea și în același timp să limiteze posibilele abuzuri.
- Termene de plată de maximum 30 de zile pentru întreprinderile mici și mijlocii de la non-IMM-uri, adică companii mai mari, fără excepție atunci când acestea sunt debitoare față de întreprinderile mici și mijlocii.
- Termene de plată de maximum 60 de zile pentru non-IMM-uri de la IMM-uri, adică acordând întreprinderilor mici și mijlocii termene de plată mai lungi atunci când acestea sunt debitoare față de companii mari.
- Termene de plată de maximum 30 de zile pentru companiile de la autoritățile publice, fără excepție.
- Termene de plată de maximum 60 de zile între non-IMM-uri, adică companii mai mari, cu excepția cazului în care este convenit altfel și cu condiția ca prevederea prin care se stabilește acest termen de

plată să nu fie abuzivă (a fi definit în Regulamentul privind întârzierea efectuării plăților) să depășească 60 de zile, pentru a permite flexibilitatea și în același timp să limiteze posibilele abuzuri. Această abordare ar îndeplini obiectivul principal de a proteja și de a îmbunătăți reziliența afacerilor mici și mijlocii din Europa, oferind în același timp o anumită flexibilitate în tranzacțiile între companii mari, care au structuri și contracte mai complexe în gestionare în general.

De asemenea, Directiva 2019/633 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar recunoaște diferențele în dimensiunea operatorilor din lanțul de aprovizionare și puterea de negociere. Astfel, aceasta prevede o abordare bazată pe dimensiunea relativă a furnizorului și cumpărătorului în ceea ce privește cifra de afaceri anuală pentru a oferi o mai bună protecție împotriva practicilor comerciale neloiale pentru operatorii care au cea mai mare nevoie. Propunem aceeași abordare să fie luată în considerare pentru acele tranzacții între mari și mari companii, așa cum s-a aplicat în Directiva privind practicile comerciale neloiale. O astfel de abordare ar permite aplicarea consecventă a regulilor, dar ar asigura, de asemenea, că IMM-urile rămân protejate în tranzacțiile comerciale.

În același timp, ar trebui recunoscut faptul că o trecere la termene de plată mai scurte nu garantează automat o plată promptă. Obiectivul general al Propunerii este de a promova o cultură a plății prompte, dar merită observat că termenele de plată lungi nu sunt neapărat considerate plăți târzii. Atunci când sunt convenite liber, termenele mai lungi pot ajuta părțile să-și administreze fluxul de numerar și să distribuie riscurile de-a lungul lanțului de aprovizionare. În ciuda directivelor existente și a legilor naționale care prevăd plăți în anumite intervale de timp, plata promptă nu este încă realizată în mod constant. Plata târzie constituie o încălcare a contractului și a reglementărilor existente, deci furnizarea IMM-urilor a abilităților și cunoștințelor necesare pentru aplicare și soluționare a disputelor ar putea fi mai eficientă în promovarea unei culturi a plăților prompte decât impunerea unei limite universale pentru toate companiile. Incluziunea unei excepții pentru tranzacțiile între marile companii în reglementarea finală nu ar afecta IMM-urile, deoarece acestea ar fi încă protejate.

Subliniem necesitatea clarității cu privire la finanțarea lanțului de aprovizionare și faptul că propunerea nu include prevederi pentru a o lua în considerare, ceea ce ar putea limita accesul la finanțare pentru companiile care se luptă să găsească surse alternative de finanțare. Probleme similare apar și în sectorul asigurării de credit comercial, unde politici sunt vândute direct către întreprinderi și bănci pentru a gestiona riscul de credit. Restrângerea capacității de a negocia termene de plată extinse ar putea afecta disproporționat industriile cu lanțuri de aprovizionare complexe și cicluri de capital prelungite, în special IMM-urile. Chiar și IMM-urile beneficiază de termene de plată extinse atunci când sunt debitorii și se aliniază cu nevoile lor specifice, în special în sectoarele cu cicluri lungi de producție și lanțuri de aprovizionare globale intricate. Impunerea unei limite uniforme de 30 de zile pentru termenele de plată ar putea crea un decalaj în finanțare, agravând provocările cu care se confruntă întreprinderile din aceste sectoare. Finanțarea lanțului de aprovizionare reduce costurile de finanțare și îmbunătățește eficiența atât pentru vânzători, cât și pentru cumpărători, prin eliminarea intermediarilor din tranzacții. Cumpărătorii aprobă facturile furnizorilor pentru finanțare prin intermediul unei bănci, asigurând un flux de aprovizionare neîntrerupt și susținând nevoile de capital de lucru. Legiuitorii ar trebui să clarifice rolul finanțării lanțului de aprovizionare în propunere, permițând

cumpărătorilor și furnizorilor să negocieze termene de plată mai lungi atunci când folosesc finanțarea lanțului de aprovizionare.

În timp ce Propunerea de Regulament intenționează să îmbunătățească practicile de plată și să sporească competitivitatea, există riscul de a împiedica instrumente benefice precum finanțarea lanțului de aprovizionare, care oferă flexibilitate pentru cumpărători și asigurare pentru vânzători, beneficiind companii de toate dimensiunile. Este important să recunoaștem că termenele flexibile de plată nu sunt neapărat un abuz de putere. În plus, propunerea acoperă tranzacții între marile companii care sunt în afara scopului prevăzut de a sprijini IMM-urile. Companiile mai mari sunt mai bine echipate să gestioneze riscurile asociate cu termenele lungi de plată și ar fi mai eficiente dacă li s-ar acorda flexibilitate în relațiile cu alte mari întreprinderi. Prin includerea excepțiilor și clarificărilor sugerate, reglementarea poate fi optimizată pentru companiile de toate dimensiunile, îmbunătățind competitivitatea economică a Europei.

În cele din urmă, considerăm necesar un termen de tranziție de 3 ani (în loc de un an) de la intrarea în vigoare a Regulamentului pentru toate afacerile, pentru a le permite suficient timp să-și adapteze contractele și structurile la noile reguli.

În încheiere, în spiritul dialogului deschis, ne exprimăm disponibilitatea de a pune la dispoziția dumneavoastră expertiza membrilor AmCham România din cadrul Grupului de lucru pentru Legislație Comercială, pentru a discuta cum aceste propuneri politice ar putea constitui baza unui compromis echilibrat între statele membre în cadrul Consiliului și cu Parlamentul European în cadrul viitoarelor negocieri tripartite.

Cu stimă,

Mihaela Stancu
Președinte al Comitetului AmCham de Legislație Comercială